

על עזבונו אחד

אפשר שעוד בילדותו, בהתבוננו
כליות החורף הארוכים, באביו הסיפורי
כשהוא מושך בנוצת האוזן וכותב בוהירות
ובריקנות, מוסיף אות לאות וחג לחג
בתורה הקדושה, — נולד רעיון על יצירת
דבר גדול ושלים, שיש בו מן הכינוס
והגיבוש: רעיון יצירת הלכסיקון. לא
בכדי ניסה את כוחו עוד בילדותו לחבר
מלונים.

ואולם בעורנו עושה כה וכה,
צובר וכונס בשקירה, במסירות, ובתכה
אבן אחרי אבן, חומר לכנינו, — בא המוח,
מפעל החיים לא נסתים, נפסק
כאמצע והוא מצפה להקונו: להקים את
שם הכת על נחלתו בלכסיקון הסופרים
העברים.

ועוד עזבונו אחד נשאר אחריו:
עזבונו ספריו. לפני מותו הביע את רצונו,
שספריו יעברו לספריה-נהלל, מקום
שהספר והעבודה כרוכים יחד.
הדבר הזה הוצא לפועל עכשיו,
למלאת שנה למותו, ובספריה-נהלל
מתנוססת על ארון ספריו של המנוח
כתובת צנועה:

עזבונו הסופר זכריה מישמן ו"ל,
כיב אדר תרנ"א — י"ב אלול תרפ"ז
לביה הספרים שבנהלל.

ני. ד. קרפיבנר